

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8523

гр. София, 04.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **2610** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл.172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. Т., [дата на раждане] в Г., гражданин на Република Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-2063154 от 26.02.2026 г. на младши автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 22 от ЗАНН е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствени правила и в несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

В жалбата е направено и искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК. Искането е бланкетно и не са изложени конкретни основания, нито са представени доказателства.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 20-ти състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допустимо, като направено в срок и от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

С обжалваната заповед по отношение на А. Т., [дата на раждане] в Г., гражданин на Република Г. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставен АУАН серия GA № 4855318 от 26.02.2026 г. от младши автоконтрольор към СДВР, Отдел

„Пътна полиция“ - СДВР, за това, че в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], А. Т. управлява лек автомобил С. Е. Ф. с рег № 812М799 и при проверка на кръстовището с [улица]е установено, че разрешението за временно движение с №[ЕИК] е с изтекъл срок на валидност на 26.01.2026 г., собственост на „Аурум Билд“ ЕООД, БУЛСТАТ[ЕИК]. Като отнети документи е посочено – СУМПС №[ЕИК]. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 26.02.2026 г.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 5 ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Т.е. предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Преценката на съда е относно променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, в случай че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса по законосъобразността на обжалвания акт.

При това положение в тежест на жалбоподателя е да докаже, че от предварителното изпълнение на акта за него ще настъпят значителни или трудно поправими вреди.

В конкретния случай жалбоподателят не е заявил и доказал вероятността от настъпване на вреди, както и въобще не се твърди възможността да настъпят такива. Искането му е бланкетно заявено, без да са изложени конкретни основания, с които да бъде обусловено то, нито са представени доказателства, от които да се установят визираните в ал. 2 на чл. 166 предпоставки. Не е доказано както наличието на нови обстоятелства, така и настъпването на значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Не са ангажирани доказателства, които да установяват новонастъпили факти и обстоятелства след издаването на оспорения акт, въз основа на които да може да се обоснове извод за причиняването на значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение.

Следва да се посочи, че ПАМ са вид административна принуда, а не санкция. Действително всяко принудително изпълнение на административен акт причинява неудобство и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. Самото обстоятелство обаче, че със заповедта адресатът е лишен от възможността да управлява МПС, не обосновава настъпването на значителни или трудно поправими вреди във връзка с допуснатото предварително изпълнение на акта. Временната невъзможност да упражнява това право всъщност представлява съдържанието на конкретната принудителна мярка, приложена с цел преустановяване на констатираното нарушение и предотвратяване на други подобни нарушения.

Също така настъпването на значителни или трудно поправими вреди не следва да се предполага и

не може да бъде изведено само от характера на заповедта, тъй като по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им. В разглеждания случай това не е сторено. Искането е бланкетно и не е подкрепено с никакви доказателства, обуславящи наличието на личен интерес, който да е с надделяваща степен на важност от този на обществения интерес. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение. Водим от горното, Административен съд - София-град, III отделение, 20-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Т., [дата на раждане] в Г., гражданин на Република Г., за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2063154 от 26.02.2026 г. на младши автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 22 от ЗАНН му е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: